

Gandhi en Tagore kwamen achtereenvolgens aan de orde; maar ook de oud-Egyptische kunst; en affiches van Toulouse Lautrec en Steinlen. Op een tentoonstelling van oud-Russische ikonen sprak prof. dr. L. H. Grondijs en op een tentoonstelling van schilderijen van Vincent van Gogh sprak dr. J. Baart de la Faille. Dergelijke tentoonstellingen trokken natuurlijk ook sterk de aandacht van buitenstaanders. Voorts was ook een tentoonstelling van het werk van leerlingen van 'de Vrije School' in Den Haag de aandacht waard.

Zo waren dus te midden van veel belangrijke prestaties de eigenlijke 'experimenten' altijd weer de typische Rotterdamsche Kring-evenementen. Maar telkens kwam het speelse element daar tussen door; de behoefte, met elkaar de komische kant der dingen te bekijken. Een grote steun werd daarbij ondervonden van jhr. mr. G. W. van Vierssen Trip, vice-president van de Rechtbank, die voor zo'n jaarlijkse vrolijke avond beschikte over een merkwaardige vindingrijkheid en aan wie dan ook steeds de leiding werd toevertrouwd. Reeds in de convocaties kwam deze vindingrijkheid tot uiting, waardoor men enigszins was voorbereid, in welke stemming men verwacht werd. Daar was bijv. die vermaarde 'Milo'-avond in 1930, waarop een m(eer) i(ngekrompen) l(ager) o(nderwijs) werd gepropageerd, en waar een onderlinge wedstrijd in de reciteerkunst gehouden werd onder leiding van schoolmeester Trip.

En daar was een jaar later die andere vrolijke avond, waarop het spellingvraagstuk in het middelpunt stond en waarop bleek, dat waarlijk niemand er in slaagde, geen fouten te maken tegen de toenmaals geldende regels; zelfs niet de in de Nederlandse letteren gedoctoreerden! (Gelukkig is sindsdien een en ander vereenvoudigd!).

Intussen ontsproten er ook nog andere Rotterdamse contacten aan de Rotterdamsche Kring. Zo werd sinds 1926 in de Kring geregeld vergaderd door 'Studia Vinculum', een vereniging van vrouwen met academische opleiding, van wie de meesten ook Kringlid waren. Men hield hier onderling inleidingen. Maar toen in '29 haar ijverige presidente, mevr. mr. A. van den Hoek-Kok, overleed, was 't met de animo spoedig gedaan.

Eveneens in 1926 werd hier een veertiendaagse 'koffietafel' in het leven geroepen van omstreeks 17 actieve Rotterdammers, die